

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Ek/1053/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122292258
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122292258.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom: C. XXX/XX, XXX XX D., práv. zast. JUDr. Peter Pompa, advokátska kancelária so sídlom: Kežmarská 9, 058 01 Poprad, IČO: 50 491 199, proti povinným: 1) B. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 2) E. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 3) F. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 4) G. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 5) C. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 6) H. E., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., v konaní o vymoženie 3053,94 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Peter Cirbes, sídlo exekútorského úradu: Ďumbierska 2, 040 01 Košice, pod sp. zn.293EX 492/22, o sťažnosti povinného v 5/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1053/2022 zo dňa 21.02.2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného v 5/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1053/2022 zo dňa 21.02.2024 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného v 5/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Ek/1053/2022 zo dňa 21.02.2024 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 19.4.2022 domáha od povinných pod poradovým číslom 1) - 6) vymoženía peňažného nároku: istina vo výške 3.053,94 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu a to uznesenia Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/1/2018 zo dňa 08.03.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.03.2021 a stalo sa vykonateľným dňa 07.04.2021. Predmetným exekučným titulom bola povinným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania vo výške 3.053,94 eur a to troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súd vydal súdному exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 08.06.2022.

2. Dňa 30.06.2020 doručil súdny exekútor tunajšiemu súdu okrem iných aj návrh povinného v 5/ rade na zastavenie exekúcie, ktorý návrh povinný odôvodnil tým, že Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol vo veci sp. zn. 11C/1/2018 bez jeho účasti na súde s tým, že žalobcovia (povinní) mali byť všetci zastúpení E. E. na základe splnomocnenia. Podpisy na splnomocnení neboli overené, čo považuje za pochybenie súdu. Povinný prehlásil, že podpis na splnomocnení nie je jeho a nesúhlasil so svojou účasťou na súde, ani sa nikdy nedomáhal zaplata sumy 22.000 eur s príslušenstvom.

3. Uznesením sp. zn. 41Ek/1053/2022 zo dňa 21.02.2024 súd návrh povinných v 1/, 2/ a 5/ rade na zastavenie exekúcie podľa § 61 I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd odôvodnil tým, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinných je skutočnosť, že ich nebohý otec, nevlastnil nehnuteľnosti ani hnutelné veci, nakoľko dom daroval za života synovi, ktorý žije v ČR. Všetci zhodne tvrdia, že po otcovi nebolo dedičské konanie.

Exekučný súd skonštatoval, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu vydaných v základnom konaní tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom týchto rozhodnutí je viazaný a musí z nich vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR sp. zn. 20Cdo/1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo neprípustnú nápravu vykonávaného rozhodnutia. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mali povinní voči oprávnenému neuhradené trovy základného konania, potom, čo súd I. výrokom ich žalobu proti žalovanému (oprávnenému) zamietol a výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške nároku súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku rozhodol samostatným uznesením sp. zn. 11C/1/2018 dňa 08.03.2021 (exekučným titulom). Po preskúmaní návrhov na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia súdneho exekútora dospel súd k záveru, že nie je možné návrhu povinných na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko skutočnosti a dôkazy, ktoré povinný uvádzajú mali možnosť namietat' v základnom konaní.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v 5/ rade v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozhodol vo veci sp. zn. 11C/1/2018 bez jeho prítomnosti a bez jeho vedomia. Okresný súd vo Vranov nad Topľou pochybil aj tým, že uznal podpis na splnomocnení, ktoré nepatrí jemu. Splnomocnenie na zastupovanie pred súdom je tak vážna záležitosť, že nie je možné pojednávať na základe sfalšovaného podpisu. Pojednávanie súdu na základe sfalšovaného podpisu hlboko a vážne ovplyvnilo.

5. Predmetnú sťažnosť povinného v 5/ rade súd oprávnenému na vyjadrenie nezasielal z dôvodu procesnej ekonomie, nakoľko povinný v 5/ rade v predmetnej sťažnosti neuvádzal žiadne nové argumenty a skutočnosti ako tie, ktoré boli predmetom návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorým skutočnostiam sa oprávnený vyjadril v liste zo dňa 29.06.2022.

6. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj právne odôvodnil. Takýto

postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na nesúhlas povinného v 5/ rade prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia a pre doplnenie argumentácie súdu, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

15. Povinný môže uplatňovať hmotnoprávne námietky, prípadne namietať procesné vady konania iba v základnom konaní, prípadne aj v rámci konania o využití opravného prostriedku (či už riadneho alebo mimoriadneho) v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nie až v exekučnom konaní. Sudca poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu resp. namietať procesné vady základného konania, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti preto musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je tak obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinná hmotno-právne legitímovaní z exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať.

16. S poukazom na argumentáciu povinného v 5/ rade, ktorý prehlásil, že podpis na splnomocnení nie je jeho a nesúhlasil so svojou účasťou na súde, ani sa nikdy nedomáhal zaplatenia sumy 22.000 eur s príslušenstvom súd udáva nasledovné: Súd si zapožičal z Okresného súdu Vranov nad Topľou spisový materiál č.k.11C/1/2018, pričom mal preukázané, že uznesením 11C/1/2018-182 zo dňa 15.04.2020 súd v súlade s ust. § 63 Civilného sporového poriadku rozhodol, že bude pokračovať v konaní na strane žalobcu F. E. nar. XX.XX.XXXX a zomrelého dňa 23.04.2019 s dedičmi žalobcu a to: 1/ Máriou Nagyovou, 2/ E. E., 3/ Viktorom Nagym, 4/ G. E., 5/ C. E. (povinným v 5/ rade) 6/ H. E.. Dušanovi Nagymu (t.j. povinnému v 5/ rade) bolo predmetné uznesenie doručené v listinnej podobe dňa 24.04.2020, ktorá skutočnosť vyplýva zo spisového materiálu Okresného súdu Vranov nad Topľou (na čl. 187 súdneho spisu), pričom svoju účasť na predmetnom konaní nenamietal. Taktiež bol povinný v 5 / rad zo strany súdu informovaný o termíne pojednávania na deň 14.08.2020, ktoré predvolanie prevzal dňa 20.07.2020, uvedeného pojednávania sa menovaný nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní

neospravedlnil. Následne bolo povinnému doručené aj predvolanie na pojednávanie na deň 02.10.2020, ktoré povinný v 5/ rade prevzal dňa 24.08.2020 v listinnej podobe. V súdnom spise na čl. 218 sa nachádza splnomocnenie udelené žalobcami (vrátane povinného v 5/ rade) E. E. nar. 25.05.1978, bytom C. XX, ktorej boli zo strany súdu následne doručované písomnosti vrátane exekučného titulu. Zo zápisnice z výsluchu povinného v 2/ rade spísanej na Okresnom súde Vranov nad Topľou dňa 12.09.2022 súd mal preukázané že samotný C. E. na jednej strane uvádzal, že sa o podanej žalobe na Okresnom súde vedenej pod sp. zn. 11C/1/2018 dozvedela až keď mu volala sekretárka z obecného úradu, že má problém, že budú dačo strhávať, na druhej strane sám povinný v 5/ rade pred súdom uznal, že mu uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/1/2018-182 zo dňa 15.04.2020 pokračovaní s dedičmi po nebohom žalobcovi F. E. bolo doručené, toto prevzal, ale nereagoval na neho. Rovnako na otázku súdu, prečo sa nezúčastnil pojednávania určeného na deň 14.08.2020, na ktoré pojednávanie mu bolo riadne doručené predvolanie uviedol, že nechcel s tým mať nič. Na otázku súdu či sa bude domáhať podania odvolania lebo podania obnovy konania uviedol, že nebude, nakoľko by mu to nepomohlo. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru súdu neobstojí tvrdenie povinného, že so svojou účasťou na konaní vedenom na Okresnom súde Vranou nad Topľou sp. zn. 11C/1/2018 nesúhlasil, nikdy sa nedomáhal zaplata sumy 22.000 eur, nakoľko o prebiehajúcom konaní mal vedomosť, zo strany súdu mu boli doručované písomnosti, pričom svoju účasť na konaní nikdy pred súdom v základnom konaní nenamietal, a to ani v čase, keď boli písomností doručené povinnému do vlastných rúk (nie splnomocnenému zástupcovi). Súd ďalej udáva, že splnomocnenie na konanie pred súdom v zmysle ust. § 89 Civilného sporového poriadku nevyžaduje aby bol podpis úradne osvedčený.

17. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný v 5/ rade neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť povinného v 5/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.

18. Súd na záver poukazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídateľnosťou. Je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobne. Povinný bol v základnom konaní pasívny, svoju účasť na konaní ako právny nástupca po nebohom nenamietal, pojednávaní sa nezúčastňoval, na súdom doručované písomnosti nereagoval. Brániť sa začal až v exekučnom konaní po tom, čo žalobcovia ako neúspešní účastníci v uvedenom konaní boli zaviazaní na náhradu trov konania rozhodnutím súdu – exekučným titulom v predmetnej veci.

19. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného v 5/ rade zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného nevznikli (o tejto ani nemal vedomosť) súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (

§

202 ods. 4 Exekučného poriadku).